

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 395

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 13. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1935

I sidste Øjeblik

—o—

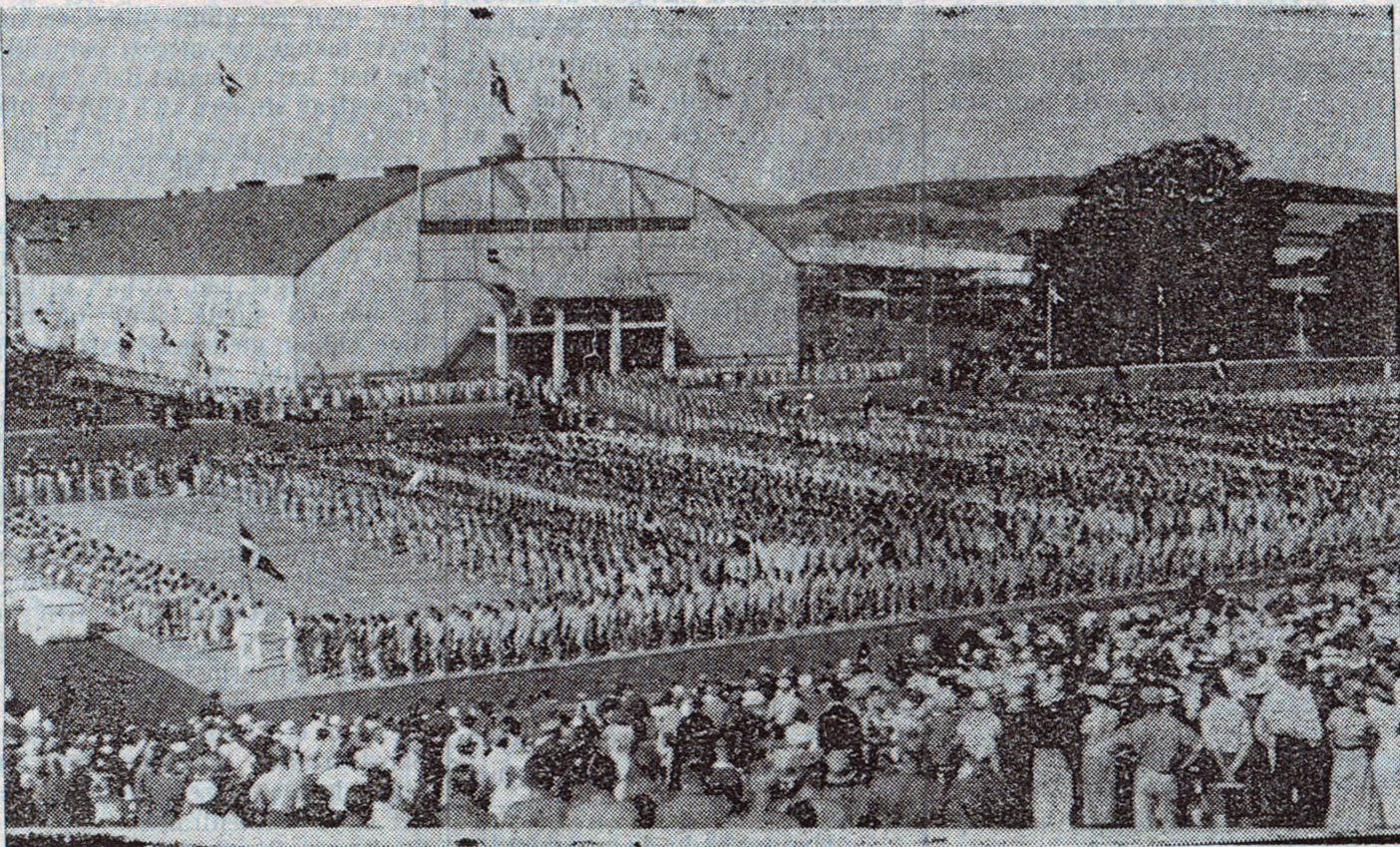
Campbell sad med Avisen i Haanden. For sidste Gang saa han sig om i Stuen. Imorgen var han fallit, — alt skal sælges! Der var noget komisk i Tanken: Som en ruineret Mand skulde han forlade sit Hjem, en fin velklædt Herre uden en Skilling i Lommen.

Og hvad saa? Begynde Livskampen forfra? Det var en Ide, men — han var træt, træt, han havde povet sig i Spekulationer, men han var træt, og han havde været det i ti Aar. Ja — siden han for ti Aar siden blev vraget af en Kvinde.

Han saa igen i Avisen og læste atter om hendes, Senatorfruens »sidste Vilje«, om hende, der havde været en henrivende Kvinde, hvis Portræt, malet af selve Cabanel, var blevet saa beundret paa Udstillingen for et Par Aar siden. For en Maaned siden havde han læst om hendes Død, hende, han havde elsket engang, og hvis hjerteløse nej havde drevet hans Livsbane ind paa andre Spor. Hun havde sveget ham og taget en Mand, hvem Verden havde spaaet Ry og Hæder. Det havde været hendes Ærgerrighed og hendes Tro, at denne Mand vilde naa det højeste.

Da dette Slag ramte Cambell for ti Aar siden, havde han besluttet, at han vilde gaa lige saa vidt som den anden. Han kastede sig ud i Spekulationer og Vovespil, og Lykken fulgte ham. Hun skulde komme til at angre sit Valg. Kampen tog efterhaanden alle hans Tanker fangne, og han glemte hende. Indtil han for en Maaned siden læste Efterretningen om hendes Død, ak — hendes Mand var kun blevet en ganske almindelig Mand — kun lidt fremragende. Det var underligt at læse om hendes Død og besynderlig, at netop den Dag, da han selv var ruineret, skulde Avisen her i hans Haand fortælle Mabels »sidste Vilje« at hun efterlod sin Mand alt, hvad hun ejede. Lige til det sidste var det ham, hun gav Fortrinet i alt!

Campbell for op. Hans Udtryk var haardt. Efterladt sin Husbond alt! Ogsaa, hvad med Rette var hans, Campbells. Han saa sig selv som ung Mand i sin Onkels, sin Opdragers Hus. Han saa ogsaa en lille Pige, hans Tantes Niece, Husets Adoptivdatter — Mabel. Han saa sin Onkels, sin Opdragers Hus. Han saa Onkels Anstrængelse for at de to unge skulde komme til at holde af hinanden. Som om det var nødvendigt. Han elskede hende fra første Øjeblik, og

Den festlige Indmarch til Sommerens Landsstævne i Ollerup

hun ham, Onklen vilde efterlade Nevoen sin Formue, efter at han først havde ladet Mabel tro, at hun skulde være hans Arving. Campbell huskede den Aften, da han havde sagt til sin Onkel, at han skulde efterlade Mabel sine Penge. Og derfor blev Testamentet gjort om til Fordel for hende.

Men saa viste den dygtige Mand sig — ham med den store politiske Fremtid. Og saa kom Bruddet. Campbell saa endnu sin Onkels Vrede, — et nyt Testamente til Fordel for Nevoen blev sat op. Det skulde Campbell fremvise, naar Tiden kom, og saaledes krydse den andens Planer, der efter Onklens Mening kun gik ud paa at vinde den rige Piges Penge. Korf efter døde Onklen, og hans Sagfører fremlagde en Genpart af Testamentet til Fordel for Mabel, — men Originalen var borte. Nu var det at Campbell skulde træde til med det sidste Testamente og kræve sin Ret. Men han saa Mabels Lykke og hendes ungdomsfriske, kærlige Øjne, — og han skyndte sig bort — bort hjemme fra, og han rev Dokumentet i Stykker, strøede Stumperne for alle Vinde og gik ud i Verden for at finde Glemsel for sit Nederlag.

Og nu er mit sidste Nederlag kommet, tænkte han. Mabel var borte. Havde han elsket hende endnu, vilde det have glædet ham, at hans Fallit ikke kom hende for Øje. Og nu skulde hendes Mand arve al den Rigdom som med Rette var Campbells. I blandt hendes Efterladenskaber var der Juveller der havde været hans Moders, Juveller, som Onklen havde faaet i Stedet for Penge, hvormed han havde hjulpet Campbells

i sin Tid. Og de skulde nu komme i en Fremmeds Eje? I dens Mands Eje? Og de samme Juveller kunde redde ham fra økonomisk Ruin, hvis han ejede dem i Morgen! Dem skulde Mabels Mand arve. Og han skulde triumfere over sin Rivals Ruin? Naar hans Moders Juveller kunde frelse ham fra at staa beskæmmet i Verdens Øjne. Skulde han gaa til Senatoren og fortælle om Testamentet? Han vilde ikke tro ham. Han havde moralsk Ret til disse Juveller. De var hans. Der var ikke Tid til at tøve. Han maatte have Penge inden i Morgen. — Jeg gør det, tænkte han. I Aften. Det kunde gøres i Aften. Han kendte jo saa godt det gamle Hus, som Mabel elskede saa højt, og hvor hun døde. Han kendte Biblioteket, hvor Onklens Jernskab stod. Han kendte Mekanismen og det hele. Biblioteket, han lo. Det var jo der, han og Mabel saa tit havde vekslet ømme Ord om Kærlighed.

— Men — hvis nu Mekanismen var forandret? — Nej, det vilde han ikke tænke paa. Nu var det afgjort, og nu skulde det gøres. — Om Aftenen tog han med Toget derhen. Han følte sig saa let tilmode. Han tænkte paa to Ting: sin Hævn over Rivalen, og saa paa den Ruin, som uden de Juveller var uundgaaelig i Morgen.

Det blev sent, da han steg ud af Toget paa den gamle Banegaard. I ti Aar havde han ikke været der, og dog kendte han alt som var det i Gaar. Den lille By laa saa stille, han gik rask gennem Gaderne. Hans Hoved brændte, men hans Hjerne var klar. Han var kommet for at handle, og her skulde blive handlet. Han havde File

og Dirke i Lommen om Mikanismen var ændret, Han kom gennem Byen og ud paa Landevejen. — Barndomsmindeerne vældede ind over ham. Her hvor han og Mabel havde levet og elsket. Mabel, — Nu kunde han se et svagt Lysskær oppe fra Bibliotekets Vinduer. Elles laa Huset i Mørke. Endelig slukkede der, — og lidt efter tændes der i Etagen ovenover, i Onklens Soveværelse. Nu var det vel Senatovens, for han saa Skyggen af en høj Mand deroppe. Lyset forsvandt, da Manden lukkede Skodderne for. Alt var stille.

Campbell rettede sig op, — han var jo ingen Tyv, han kom for at hente, hvad hans var. Dristig gik han ud i Maanelyset og ind ad et af Bibliotekets store Vinduer. Han famlede sig frem langs Væggen, og stødte mod en stor Kasse, der stod paa Gulvet; saa naaede han Væggen mellem andet og tredje Vindue og følte efter Knappen, Saa gik Skabsdøren op. Han strøg en Tændstik. Der var ingen Møbler i Værelset, kun nogle Trækasser. Han havde været heldig. Senatoren var aabenbart ved at flytte. Han holdt Tændstikken hen til Skabet, som stod aabent. Han drejede Nøjlen om. Han huskede jo Mekanismen; to Gange 22 til højre og saa 35 til venstre. tre Gange 47 til venstre og 45 til højre, til man hører et Klik. Mon Diamanterne nu var her? Hurtig gik han og lukkede Skodderne for Vinduerne og tændte saa dristigt Lyset i Loftet, saa Biblioteket laa badet i Lys. Han sprang hen til Skabet var Mekanismen endnu den gamle? — Jo, det gik, — og lidt efter havde han det gamle Smykkeskrin i Haanden. Et Kig

i det — det var der alltsammen. Hans Moders Smykker. Han trykkede Skrinet mod sit Hjerter, vanvittig af Glæde. Saa lukkede han Skabet, ordnede alt igen og vendte sig om for at slukke. Hans Arm blev staaende udstrakt, — han stod Ansigt med en ung smuk Kvinde. Hun strakte den ene Haand frem imod ham, som for at hilse ham, og i hendes Øjne, der saa dybt i hans, laa der en Rigdom af Kærlighed. Og saaledes stod de og saa paa hinanden her, hvor de saa tidt havde vekslet ømme, kærlige Tanker.

»Mabel« — hun saa ham ind i Øjnene. Han skælvede og faldt paa Knæ med Armene strakt frem mod hende, »Mabel«. Saa forstod han. Det var Cabanel's Portræt af hende, der var omtalt i Avisen. Billedet stod lænet op ad Væggen og ventede paa at blive pakket ind. Han rejste sig og gik til det. Saadan var det, han kendte hende. »Elskede«. — Taarerne løb nedad hans Kinder. Disse Øjne havde set hvad han havde gjort, disse Læber var aabne for at advare ham mod — aa, denne Haand var fremstrakt for at standse ham, men den havde været for svag.

»Nej, Nej«. Han tænkte et Øjeblik paa Morgendagens Ruin, saa løb han hen til Skabet, stillede Skrinet, hvor det før stod, og lukkede Døren. Saa saa han et Øjeblik paa Maleriet og vendte sig saa mod Vinduet. »Det glæder mig — «

Hvad var det for en Stemme? Talte hun til ham? Han saa sig om. Biblioteksdøren var aaben, og Senatoren stod der med et tændt Lys i Haanden. — »Det glæder mig, at De kom«, sagde han, »det var et heldigt Træf, for jeg skrev netop til Dem i Aften. De har vel hørt, at det gamle Hus skal rives ned, og at jeg lukker det i Morgen. De er velsagtens kommet for at se det, mens jeg endnu er her? De fandt formodentlig Havedøren aaben, — jeg glemte at lukke den i Aften. Det var klogt at De tændte Lyset. Undskyld jeg ikke hørte Dem ringe, men jeg er alene i Huset, Tyndet rejste i Dag. Jeg var ovenpaa for at skrive til Dem; her kan man jo ikke skrive. Jeg faldt i Søvn og vaagnede pludselig ved at huske den aabne Glasdør.«

Han tog en Konvolut op af Lommen. — »Her er Brevet. Det er om Tillæg til min Kones Testamente; om de Smykker der har været Deres Mors. Hun ønskede ogsaa, at de skulde have dette — dette Portræt — Cabanel's af hende, jeg har aldrig været nogen Beundrer af det. Det ligner hende ikke, det er

saa taabeligt idealiseret — og i mit Brev spørger jeg om De vil have det sendt? Det er det hele. Ser De, jeg rejser herfra Byen, — til Washington, jeg har aldrig brudt mig om at bo her. Det er en af Grundene til det — ja, ikke helt gode Forhold mellem min Kone og mig. Det er ikke altid godt for en Mand at gifte sig. De, der ikke er gift har ingen til at modarbejde deres Planer. Da vi var gift, blev det Mabels eneste Lyst at bo her i den yderste Tilbagetrukkenhed. I de ti Aar, vi var gift var det mig ikke muligt at faa hende til at dyrke Selskabslivet — ikke en Gang for min Skyld. Hun sagde en Gang at hun bitert fortrød, — naa, jeg taler over mig. De er jo en Slags Slægning til hende og kendte Mabel — hm lidt vægelsindede Natur. Jeg ved, at de er kommet paa den rigtige Side af Tilværelsen og — men hvad ser jeg? er Klokkeren saa mange?

Kirkeuret slog langt borte — tolv.

»De er vel ikke syg?« spurgte Senatoren, da han saa Campbell støtte sig til Vindueskarmen.

Men han hørte det ikke. Han var her, hvor han og hun saa tit havde mødtes, og nu havde hun givet ham hans Mors Juveler og Portrættet, og alt det der laa bag hendes Mands Ord. — Han saa sig om. Senatoren var gaaet hen for at hente Juvelerne frem, og Campbell stirrede paa Portrættet, paa disse Øjne, der stirrede saa kærlig ind i hans, og paa den Haand, hun rakte frem imod ham. »Det glæder mig.« Var det ham selv, der hviskede de Ord, der endnu genlød i hans Øre? Han var lykkelig og søgte slet ikke at svare sig selv paa disse Spørgsmaal.

En Krigslist.

—o—

Saa kommer Aftenens Clou! sagde Pett og saa smilende ind i alle de søde ivrige Øjne, der hang ved ham. Denne Gang er det kun for Damerne — han gjorde en Kunstpause — jeg har herved den Ære at meddele Dem, mine Damer og Herrer, at Klubben efter stor Overvejelse —

— Aah, saa skynd dig dog, udbrød Gitte utaalmodigt, sig dog hvad det er, du har "den Ære" at meddele, og hun efterabede Petts langsomme Stemme.

Han saa smilende paa hende og begyndte igen i en endnu mere drævende Tone: Jeg vil altsaa meddele Dem, mine Damer og Herrer, at Klubben efter stor Overvejelse har bestemt — her saa han drillende paa Gitte, som prøvede paa at se fornærmet ud — at tildele den af Damerne, der har Mod til at svare paa denne Annonce, en smuk Ræv, som Henrik paastaar, han har nedlagt. Vel at mærke: den Dame, der faar Svar paa sin Henvendelse. Annoncen lyder som saa:

Ung Mand af god Familie, ca. 25 Aar, over Middelhøjde, præsentabelt Ydre, velstillet, sprogkyndig. Interesser: Musik, Dans, Sport og Natur (egen Bil), lige hjemkommen efter langt Ophold i Østen og derfor uden passende Bekendtskab, ønsker en chik, dannet og intelligent ung Dames Bekendtskab. Svar med Foto til Billeteret m. 112.

— Han har averteret flere Gange, forsatte Pett; saa fik jeg Medlidenhed med Manden, og vi blev enige om at lade jer svare paa

Annoncen. Var det ikke noget? Lykken for et 10 Øres Frimærke? Har I Nummeret? Godt saa er Mødet hævet for i Aften. — Det er i Dag den 16. Maj, altsaa udløber Fristen den 6. Juni Kl. 7 ved Mødets Begyndelse. Godnat, allesammen!

Snakken begyndte at summe livlig ude Entreen, mens Pigebørnene kom i Tøjet. Gitte stod og trak sin lille smarte Hat ned over det ene Øje, da Henrik kom hen til hende. En lille Tid stod de og talte ivrigt sammen, saa nikkede Gitte, og saa lo de begge to. I det samme kom Pett slentrende hen imod dem.

— Undskyld, sagde han og bukkede ironisk for Henrik, haaber ikke, at jeg forstyrrer jeres morsomme Samtale, men var det ikke muligt, vi kunde følges ad hjem, unge Dame?

Han saa spørgende ind i Gittes leende Øjne, der ligefrem gnistrede af Munterhed, da hun svarede.

— Jeg er frygtelig ked af det, men jeg har lige aftalt med Henrik at følges med ham, Hun var allerede halvt ude af Døren: Henrik fulgte efter hende.

Da han gik forbi Pett, slog han ham paa Skulderen og raabte kaadt: Tak for sidst, Du gamle!

Saa stak han Armen ind under Gittes og forsvandt ned af Gaden.

— Pett stod og saa efter dem med et mørkt Blik, saa klaredes hans Ansigt op, og han mumlede: Den ler bedst, som ler sidst.

Da Gitte kom hjem den Aften, satte hun sig straks til sit Skrivebord, hun skulde nok vise Pett at han ikke var ganske uundværlig. Saa greb hun Penneskiftet og begyndte at skrive; 10 Minuter efter var Brevet færdigt, med spekulativ Mine tog hun det og læste: — Hør unge Østenfarer!

De er vist meget kritisk! Skulde der virkelig ikke være en blandt de mange Irdlæg, De har faaet, der kan finde Naade for Deres Blik? Jeg har skrevet til Dem, fordi Onsdag er min Lykkedag, og fordi jeg saa Ders Annonce igen i Dag og kom til at tænke: Hvad om du selv prøvede! Hos mig er der ikke langt fra Tanke til Handling, og altsaa skrev jeg. Forhaabentlig er det ikke Udseendet, De er streng med, for vi kan jo ikke alle være lige store Skønheder — det vilde ogsaa være saa kedeligt! Men har De Lyst til at lære en kvik og sportsinteressert ung Pige at kende (19½ Aar), saa skriv til Gitte, poste restante, Central Posthuset. — Med et lille Smil stak hun et Fotografi i Konvolutten, klistrede den til og satte Frimærke paa.

Næste Morgen lagde hun selv Brevet i Postkassen, før hun gik i Banken. Hun havde en Fornemmelse af, at den Slags kan man ikke overlade til hvem som helst. Den følgende Dag gik hun hen paa Posthuset og spurgte efter Brevet. Hun prøvede paa ikke at vise sin Nervøsitet og senere sin Skuffelse, da Manden beklagende rystede paa Hovedet. Da hun igen traadte ud af Døren, var hun lige ved at vælte en ung Mand. Det var Pett.

— Nej du tager ganske Fejl, jeg skulde aflevere en Pakke fra Far, sagde Gitte, men hun saa ikke paa ham. Pett fløjtede sagte og hans graa Øjne spillede lystigt. Naa, Farvel med dig, jeg skal denne Vej. Han vinkede og drejede ned af en Sidegade.

Det var en ikke særlig munter ung Dame, der den Aften gik i

Seng. Om Morgenen vaagnede hun først sent og maatte styrte af Sted for at naa Banken i rette Tid. Forinden bestemte hun sig dog til endnu en Gang at vove sig hen paa Posthuset. Dagen sneglede sig af Sted, selv om hun havde rygende travlt hele Tiden. Endelig blev Klokkeren 5. 10 Minutter efter stod hun igen foran Skranken og spurgte stakaandet efter Brevet. Manden saa skarpt paa hende og spurgte, hvem hun var. Tøvende rakte hun ham sit Visitkort, han nikkede og rodede i Bunken. Det sidste Brev var til hende. Gitte snappede det ud af Haanden paa ham og styrtede over Gaden ind i Ventesalen.

Med skælvende Fingre aabnede hun Brevet og læste: Blev meget glad over Deres Brev; mød mig foran Tivoli i Morgen Aften Kl. 8 De ventes med Længsel af Mr. X.

Gitte sprang op fra Sædet og havde Møje med at undertrykke et Skrig af Glæde, saa stak hun Brevet i Lommen og fo'r ud af Ventesalen; et gammelt Ægtepar rystede forarget paa Hovedet; Nutidens Ungdom! Undervejs maatte hun flere Gange kigge ned i Lommen til det dyrebare Brev. Venter Dem med Længsel! mumblede hun, ja i lige Maade her.

Ved halv syv Tiden den næste Dag skyndte hun sig op paa sit Værelse, og nynnende begyndte hun at finde sine bedste Strømper og Sko frem. Omtrent en Time senere stod hun fiks og færdig og betragtede sig selv i Spejlet. Slet ikke saa værst endda! Hurtigt løb hun ned af Trappen, stak Hovedet indenfor Døren til Stuen og raabte: I skal ikke vente mig til Te!

— Hvor skal du da hen, spurgte Faderen forbauset, men da var hun allerede væk. Da Klokkeren slog 8, gik hun forbi Raadhuset. 2 Minutter efter stod hun ved Indgangen til Tivoli og sagde henrykt til den unge Mand, der kom hende i Møde: Næh, Goddag, Mr. X.

Klokkeren slog 7 den 16. Juni, alle Medlemmerne var kommet undtagen Pett, Henrik og Gitte. Man diskuterede ivrigt Ægteskabsannoncen, men der var ingen, der havde haft Heldet med sig. Endelig Kl. 7,15 kom Henrik farende, uden Jakke og med Haaret i Uorden, svingende et Telegram over sit Hoved. Det er dog det frækste! Den Slyngel — den —, saa sank han stønnende om i en Stol, mens ivrige Hænder greb fat i Telegrammet. I deres Ansigt stod tydeligt deres Overraskelse. Telegrammet lød:

Tyrol 14. 6. — Kære Klub! Har baade Præmien og Manden. Pett og jeg blev gift forrige Onsdag. Hilsen til Klubben. Gitte.

P.S. Hilsen til alle og især til — Henrik. Pett. FM Puck.

Bøger og Blade.

—o—
Kristmann Gudmundson:
„Den blaa Kyst“

(Hasselbalch) er en Bog, der giver en malende Skildring af islandske Natur og Folkeliv. Bogen fortæller om 2 smaa islandske Børn, der opdrages mellem fremmede og den røde Traad gennem Bogen er disse 2 Børns Færd og Levesæt. En smuk og god Bog, der sikkert vil finde mange Læsere.

Gyldendals nye Verdenshistorie.

„Verden i Gaar — Verden i Dag“ bliver et Værk for alle, men ganske særligt henvender det sig til de Hjem, hvor der er opvoksende og videbegærlig Ungdom. I det vil de Unge kunne faa det Overblik

og den dybere Forstaaelse af Udviklingen, som vil være dem til uvurderlig Nytte i Fremtiden. Om „Verden i Gaar — Verden i Dag“ kan da hele Familien samle sig. Vil man sætte sig og blade det igennem som Billedbog, vil man vanskeligt kunne finde en mere afvekslende Underholdning. Vil man sætte sig ind i en Periodes Liv, er der Stof nok hertil, og man vil opdage, at her passer den gamle Vending „spændende som en Roman“. Og vil man slaa en bestemt Oplysning efter, er „Verden i Gaar — Verden i Dag“ ogsaa det rette Værk at spørge.

Værket bliver udsendt i Supskription. Der udkommer ialt 80 Hefter med et Hefte hver 14. Dag, Pris 1 Kr. pr. Hefte. Værket vil saaledes være afsluttet i Løbet af ca. 3 Aar. Afsnittet om vor Tid fra 1890—1935 udsendes først.

III. Familie-Journal Nr. 38, d. 17. 9. 35.

Vil man følge med i det udviklede Abessinien? Spørgsmaal, faar man en glimrende Oversigt over mangt og meget, man ikke før helt har forstaaet Betydningen af, ved at studere det store, plastiske Kort, som Bladet bringer af Abessinien i Dag. Kortet er saa tydeligt udarbejdet, at det mere virker som et Flyvefotografi end som et tegnet Kort. — Og i Artiklen „Slaget ved Adua“ fortælles om det sidste store og blodige Opør mellem Abessinien og Italien. Ruby M. Ayres' nyeste Novelle „Brændt Barn“ findes ogsaa i dette Nummer sammen med følgende andre afsluttede Noveller: „Stakkede Vinger“, en Fortælling, der virker ved sin brutale Virkelighed. »En Mand er modig«, som giver et fornøjeligt Indtryk af ægte engelsk Humor, — „Briggen St. Johannes“, en ganske uimodstaelig Skipperhistorie og „Pho 5“ en fantastisk Beretning, der giver Læserne et koldt Gys. — Ugens Sportsartikler fortæller alt om Skoleidrætten og en hel Del om det store Skoleidrætsstævne paa Stadion d. 21. September, og Bladets uhyre populære Damesider giver Arbejdsanvisning paa Jumpers til Efteraarsdragten, Modeller til fiske Mellemkjoler samt Køkkenopskrifter paa „Fiskefars paa 20 Minutter“ og „Gelé-Anretning med Tomat“.

Fra Uge til Uge.

—o—

Zoologisk Have

havde i Søndags fint Besøg, ca. 1000 Besøgende, og trods Blæsten var der mange, der nød Eftermiddagskaffen i den hyggelige Have; derimod maatte Orkesteret fortrække fra Estraden, men Folk fandt snart ind i Restaurationen, hvor Dansen gik lystigt. Fakkeltøget som skulde have været Kl. 19 blev aflyst, men bliver det stille og fint paa Søndag, er det Mening at lave Fakkeltog om Aftenen. Der er Dansant Søndag Eftermiddag og evt. om Aftenen.

Biografen

fremviser i denne Uge den berømte Films-Operette «Kærlighedsvalsen» med den ligesaa berømte Martha Eggerth i Hovedrollen. Handlingen udspilles i det store østrigske Badested Ischl midt i Salzkammerguts skønne Bjerge, og Musikken er efter Motiver af Strauss Millöcker og Suppe.

Anderledes.

—o—

Det var Vinter.

Sneen laa tykt, og Kulden trængte ind gennem alle Revner og Spækker. Det kneb for Fuglene at finde lidt Føde — og det kneb ogsaa for mange smaa Hjem med at faa lidt at bide og brænde.

Og det kneb ogsaa for gamle

Forlovelsesringe

Lager af alle Størrelser i moderne, ciselerede og glatte Ringe

Allinge Ur- og Guldmedeforretning

Conrad Hansen. Tl. 140

Ane og Poul. Der boede i et lille lavt Hus yderst ude i Landsbyen.

Poul kunde ikke tjene noget. Han var de sidste Aar blevet saa svag og affældig, saa han var nødsaget til at holde sig hjemme — og inde.

Men gamle Ane gik ud og hjalp Folk. Hun var flink — og hun var fornøjelig, saa Folk vilde gerne have hende.

Men nu havde der i længere Tid intet Arbejde været. Det var ret, som om alt Arbejde stod stille i denne strenge Vintertid.

Det begyndte virkelig at se lidt trist ud i det ellers saa glade Hjem. Der var ingen videre Mad i Spisekammeret, og der var ingen Penge i den lille Æske, som de ellers plejede at gemme deres Smaaapenge i.

Der maatte virkelig snart komme noget, af en eller anden Art.

Og der kom noget.

En Dag kom der Bud til gamle Ane, om hun kunde komme ud og passe en Kone, der havde født en lille Pige til Verden.

Ane blev glad.

Jo, hun skulde nok komme. Det var jo det hun længtes efter, — at komme ud og tjene lidt til Føden, baade til sig selv og gamle Poul.

— Ane drog afsted, og Poul saa længe efter hende med Glæde, thi nu skulde der altsaa igen komme lidt Fortjeneste.

Men det gik rigtignok ikke som han havde tænkt.

Det var et lille fattigt Hjem, Ane skulde hjælpe.

Ane kendte ikke noget til dette Hjem. Det var nye Folk som var flyttet til Sognet. Men en Ting fik Ane straks at se, og det var, at de havde det forfærdeligt fattigt.

Der var saa godt som ikke det mindste i Huset. Der var ikke en Gang Tøj til det lille, nyfødte Barn. Der var heller ikke Mad; thi Manden havde ingen Ting sørget for, hvad enten han ikke vilde, eller ikke kunde; det blev Ane ikke klog paa.

Men gamle Ane forstod, at her maatte ydes Hjælp og det snarest muligt.

Hun kom tilbage til sit Hjem — og til Poul. Og nu fik gamle Ane rigtignok travlt med at finde lidt Tøj. Hun gennemsøgte sine Gemmer og Skuffer. Der var ikke meget at tage af; men lidt fandt hun. Ogsaa lidt Mad fik hun lavet. Og saa begav hun sig atter paa vej til Huset, til den syge, hjælpeløse Kone og det lille hjælpeløse Barn.

Gamle Ane havde aldrig haft mere travlt — eller været mere glad end den Dag. Thi det er dejligt at ville og kunne hjælpe.

Ja, gamle Ane fik at lære Sandheden af det kendte Ord, at det er saligere at give end at tage.

Ja gamle Ane fik sørget for Hjælp derude. Hun bad ogsaa andre gode Folk hjælpe. Og gamle Ane og Poul fik ogsaa Hjælp. Det var ret, som Glæde og Velsignelse strømmede i rig Fylde ind til dem.

Ja, det gik rigtignok anderledes, end de havde tænkt; men det gaar det saa ofte her i denne Verden.

Søndag d. 15. Sept. Kl. 20:
Høstfest paa Finnedalen! CONCERT-DANSANT

Det er paa Tide

at se efter, om Kaminen eller Kakkelovnen er i Orden.

Alle Reservedele, Rør, Sten og Ler er nu paa Lager.
Nye Kaminer og Kakkelovne fra Svendborg og Bornh.
Maskinfabrik anbefales.

Rigtige Varer! Rigtige Priser!

E. M. Bech

Store og smaa svenske Enekurve

Sædskovle, Staalskovle. Staalgrebe sælges til smaa Priser
Bedste Bindegarn og Sækkebaand
Alt kan købes og betales med gode, sunde Sædvarer

Nordlandets Handelshus

Syltetiden er inde!

- jeg har hvad De skal bruge!

Henkogningskedler — Henkogningsglas —
Den bedste Sylte-Eddike — Syltekrydderier

A. Mogensen - Tejn

GØDNINGSKALK!

Jeg venter nogle Ladninger - og modtager
gerne Bestillinger til omgaaende Levering.

E. M. BECH Tlf. 10 PRODUKTEN

Permanent: 7 Kr.

- alt iberegnet! **Kamma Kornum, Tlf. 153**

Nu! er CITRONERNE igen billige i Produktet,
— og iøvrigt sælges alle Varer til billigste Priser.

E. M. BECH

Til Konfirmationen!

Det er fordelagtigt for alle at købe hos os.

35 Kr. 00 Øre for en nydelig JAKKEHABIT
og MATROSHABITTER fra 21 Kr. 50 Øre

Prima Stof — Flot Snit — Dansk Arbejde

Nordlandets Handelshus.

Vi tilraader at gøre Bestilling paa

Vinterbrændsel!

Vi faar og skaffer de rigtige, gode, kendte Kvaliteter,
og Priserne bliver sikkert ikke billigere.

Lad os snarest gøre Notering herom.

Nordlandets Handelshus

Bestilling paa Kunstgødning
18 pCt. Superfosfat, 40 pCt. Kaligødn.

til Vintersæden udbedes snarest og kan betales med nye, tørre Korn-
varer af prima Kvalitet — Høst 1935.

Nordlandets Handelshus.

Biografen

Fredag og Søndag Kl. 8

Kærlighedsvalsen

Den berømte Operettefilm med
Martha Eggerth. Musik af J. Strauss
Ekstra: MESTERSANGEREN.

Restancerne

for 3. og 4. Termin 1935—36 for
personlige Skatter og Ejendoms-
skatter m. m. er under den 11. ds.
af Dommeren i Rønne autoriseret
til Udpantning, som uden videre
Varsel vil blive paabegyndt d. 20. ds.

Allinge, d. 12.-9. 1935

M. Bloch.

Olsker Husmandsforening

afholder Høstfest i Forsamlings-
huset Lørdag d. 21. Kl. 19,30
Fælles Kaffebord, forskellig Un-
derholdning, Tegning hos Besty-
relsen senest den 19. Kun tegnede
Medlemmer har Adgang.

Bestyrelsen.

De nye

Konfirmandsko

er hjemkomne og sælges billigt hos
Carl Larsen, Vestergade, Allinge.

En lille Lejlighed

til Gaden, er til Leje.

Emil Holm, Allinge.

Gode Spisekartofler

er til Salg hos

Avlsbruger **Chr. Holm**

Allinge Tlf. 60.

Jagten aflyses

paa Risegaards, Risemøllens,
Svendens, Landlysts, Bridesens-
gaards og Johansens Jorder i
Baadstad.

Gummi- og Læderfodtøj

forsaaes bedst og billigst.

Hentes og bringes overalt.

Skomager Jørgensen.

Havnegade, Allinge.

**Permanentet og
Vandonduleret**

bliver De bedst hos

Barber Johs. Larsen.

Tlf. Allinge 53.

Olsker - Rø

14. SkytteKreds afholder
Kapskydning paa Banen ved Faa-
regaard SØNDAG d. 15. Septbr.
Kl. 8 Form. — Kl. 1 Efterm. Præ-
mieskydning, hvortil alle venligst
indbydes.

Bestyrelsen.

Jeg har

den RADIO, De ønsker

og kan nøjes med den Udbetaling
og de Afdrag, De kan overkomme.

Køb derfor hos mig. Husk,
Byens største og førende

RADIOFORRETNING

H. Jørgensen, Havnegade, Allinge

Vi sender Dem

„Nordbornholm“
hver Uge.

Tænk ogsaa paa os,
naar De har et eller
andet at avertere.

Husbestyrerinde.

En flink, proper og økonomisk
Dame kan faa en god og selv-
stændig Plads til 1. Oktober eller
1. November hos

Vognmand Jacobsen,

Allinge Tlf. 19.

Deres Fordel

ved Avertering i „Nordbornholm“ er
den store Udbredelse, Bladet har;
det kommer i hvert Hjem i Allinge-
Sandvig og Omegn, helt til Hasle,
Klemensker og Rø. De faar med an-
dre Ord Forbindelse med alle Deres
Kunder paa een Gang. — — —

Benyt de billige Kvartals-Annoncer;
for kun **10 Kr. i Kvartalet** kan De
faa en Annonce, hvori Teksten kan
skiftes 3 eller 4 Gange i Løbet af
Kvartalet. Lad os give Dem et Forslag.

Ring til „Nordbornholm“ Telf. 74.

Besøg **Bornholms Zoologiske Have**

Sjældne og smukke Dyr fra alle Verdensdele

Alle skal se Danmarks største og smukkeste Hanløve!

Zoologisk Have's Restaurant anbefales!

Kaffe, The eller Chokolade med hjemmebagt Brød — — 50 Øre
Betjeningen er iført originale bornholmske Folkedragter

HVER SØNDAG EFTERMIDDAG — — Koncert-Dansant i Haven

HVER SØNDAG AFTEN fra Kl. 20 DANSANT

Entree: Voksne 50 Øre, Børn 25 Øre, Selskaber over 25 Pers. halv Pris.

Madkurve kan medbringes — Stor Parkeringsplads for Biler og Hestek.

Et større Parti ekstra prima Flormel

Fra Kornordningens Dage har vi rigeligt Lager og sælger

100 kg Kr. 22,50, 50 kg Kr. 12,00, i løs Vægt 25 Øre

og vi tager ogsaa gode, tørre Sædvarer som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Rottefælder - Rottegift

faas til de rigtige Priser i Produktet!

E. M. Bech - Allinge

Ekstra store Sct. Klara Blommer

samt prima tørrede **Abrikoser** og store og smaa **Rosiner**
i Pakker sælges til rimelige Priser.

Nordlandets Handelshus.

PALMEHAVEN

Tirsdag - Fredag - Søndag

Musik og Dans

- og Præmiedans!

PALMEHAVEN ER OPVARMET

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer
paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den
billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa
være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Pøstbud vil være Dem
behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvit-
tering paa Postbeviset.

Østersøens Perle - !

CONSTANTIN HANSEN'S populære Tango med Tekst
af Anker Hansen er udkommen som Klavernode —
Sælges i samtl. Boglader og i Kiosken, Allinge. Pris 1 Kr.

Bornholms Tango — Sommerens Store Succes!

GORNITZKA'S FORLAG

Nordbornholms Adressefortegnelse

Autoreparatører

Mikkelsen, A. Allinge Tlf. 102

Autokørsel (se Vognmænd)

Bagerier

Andersen, Th. Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsbækg. Allinge Tlf. 78

Blikkenslagere

Blomsterhandlere (Gartnere)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bog- & Papirhandlere

Kofoed, Chr., Kirkepl. All. Tlf. 138
Tapet - Lødderarer - Legetøj
Sandvig Boghandel Tlf. 55

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Peterson, Joh., Allinge Tlf. 141
Peterson, P., Nørregade All. Tlf. 69

Bødkere.

Cigar- og Tobakshandlere

Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142
Madsen, Johan, Allinge Tlf. 132

Cykler og Cyklereparationer

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge
Mikkelsen, A. Allinge Tlf. 102

Damefrisørsaloner

Kornum, K. v. Posth. All. Telf. 153
Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber Anna, Allinge, Telefon 12

Elektriske Artikler

Lind, Willam, Allinge Tlf. 95

Fiskehandlere

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Forsikrings - Agenturer

Fotografer og fot. Artikler

Kjøller Alfr., v. Havnen All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge Tlf. 30

Guldsmede

Hansen C., v. Havnen All. Tlf. 140

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hoteller og Pensionat.

Gornitzkas Bogtrykkeri, All. Tlf. 74
Smørrebrøds-, Mellemægspapir, Seroletter

Isenkram og Porcelæn

Holm, P. C., Allinge Tlf. 39

Kiosker

Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Købmænd

Holm, P. C., Allinge Tlf. 39
Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x.
Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Lind, William, Allinge Tlf. 95
Peterson, Carl, Allinge Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Lotterikollektioner

Klasselotteriet:

Landbrugslotteriet:
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Vareløtteri:
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Malermestre

Holm, H. C., Allinge.
Jacobsen Ludvig, Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge Tlf. 5
Allinge Messe, Allinge Tlf. 100

Modeforetninger

Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Murermestre

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver - Violin - Sang.

Mælkeudsalg

Mælkeudsalget Sandvig Tlf. 36

Møbelsnedkere

Hansen, Oluf, Nygade, Allinge
Sommer, C., Østergade, Allinge

Pensionater

Planteskoler

Kofoed, L., Hallelyst" Tlf. Sandvig 6

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge
Lind, William, Allinge Tlf. 95

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Kofoed, Chr., Kirkepl. All. Tlf. 138
Lind, Sander, Skræderi, Strandv., All.
Olsen, Bay, Østerg. Allinge.
I. Kl. Herreskrædder - Moderne Snit.

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser

All. - Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4 og Lørdag 7-9

Systuer

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Træløst og Tømmer

Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 57

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Hansen C., v. Havnen All. Tlf. 140
Liljerøth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Søndergade Allinge

Vaskerier

Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x.
Indlevering til Bornholms Dampvaskeri.

Viktualiehandlere

Sørensen D., Nørreg. All. Tlf. 38

Vine- og Spirituosa

Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Vognmænd

Christensen, Andr., All. Tlf. 49
Falk, K., Aabrinken, Tejn. Tlf. 130 x
Personkørsel udføres.
Jørgensen, Aage, Allinge Tlf. 72
At Last- og Personkørsel udføres billigst
Nielsen, Poul, Østerg. All. Tlf. 145
At Lastkørsel udføres
Peterson, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkørsel
Sørensen, William, Allinge Tlf. 80
P. Munch, Blaa Holtshus Tlf. All. 137x
Personkørsel [13 Personer]

Breve fra Sverige.

—o—
II

Stockholm i Juli Maaned

Det er med store Byer som med Mennesker. Som Regel gælder det første Indtryk. Naar man en Julidag kommer sejlene gennem Skærgaarden og for første Gang ser Stockholm under Sommersolens Straaler, synes man straks, at Sveriges Hovedstad er en smuk og tiltalende By. Det første Indtryk af Stockholm giver helt og skarpt Byens Væsen; den ligesom udfolder hele sin Glans og Storhed for et første Blik, og vistnok ingen Verdensby byder paa saa talrige og høje Oversigtspunkter, hvorfra man ser Byen udfoldet for Beskuelse; hele Stadens Vrimmel af lysegraa og røde Huse, Gader og Mennesker, Havnens Masteskov ligger som en Legetøjsby, indrammet af de glitrende Vande, den mægtige Skærgaard med dens skovklædte Holme og stejle Klippeskraaninger.

Stockholms enestaaende Beliggenhed har givet Byens dens Charme. Ikke nogen gennemtænkt Byplan kan Byen rose sig af, men netop det, at de gamle Kvarterer saa brat mødes med de moderne og vokser sammen til en Helhed, giver den dens Særpræg.

Middelalderen finder man i den gamle By, „Staden mellem Broerne“ — det uforfælskede gamle Stockholm med Kongeslottet og Ridderholmskirken, med dets mærkværdig snævre Stræder, der bugter sig ud og ind, op og ned af Klipperne, og som omgives af ældgamle Patricierhuse og Gaarde med en Arkitektur, man skal lede længe efter, og som nok kan fortælle Historier for den, der medbringer lidt Fantasi; herlige Porte og Døre med de skønneste Billedskærværker, Mindetavler, der fortæller om Husenes tidligere Be-

boere, gammeldags Spisehuse, hvor man over Dørene endnu kan læse de pudsige Sentenser, der ofte rummer en bitter Livserfaring, en spøgefuld Opfordring el. lign. og en egen hyggelig Stemning raader over denne Bydel. Her finder man den Dag i Dag det gamle Stortorv, en stor aaben Plads, der i Aarhundreder var Byens Centrum; her var det Kong Kristian den Anden den 8. November 1521 holdt Dom over Sveriges stridbare Stormænd, og som fik saa skæbnetsvangre Følger for ham selv og for de samlede nordiske Folk.

Som en uddød Stad maa man dog ikke tænke denne Bydel, tværtimod pulserer her et kraftigt Liv, thi hele Øen er omgivet af lange stenlagte Kajer, hvor Skibene ligger tæt som en Skov, ladende og lossende, Skibe, hvis Navne røber deres nordlige Hjemsted og giver et imponerende Indtryk af Sveriges Indenrigssejlad.

Først i Rækken af Seværdigheder kommer Kongeslottet, der imponerer med sine mægtige, rolige Paladsfacader, som det ligger der ud mod Mälaren, næsten rubust af Form, vendt mod de fire Verdenshjørner; det er sikkert en af de stoltste Kongeborge i Verden. I Nærheden af Slottet finder man den navnkundige Ridderholmskirke, der gemmer Støvet af Sveriges Konger og fremragende Stormænd, ligefra Magnus Ladelaas, der hviler ved Altret i et forsvarligt Stensarkofag, og ned til Bernadottes Descendenter. Kirkens Vægge er rigt prydede med Vaabenskjolde, blandt hvilke man bemærker flere danske Kongers, medens et Væld af svenske Trofæer og erobrede Faner vajer over vore Hoveder; de hænger ned alle Vegne som trætte Vinger paa sorte Fugle.

De, som en Gang var Samlings-

tegnet, Banneret, hvorimod alle Krigeres Øjne rettedes, Hærens Stolthed og Ære, de hænger nu som stolte Dekorationer i den gamle Kirke. Gulvet bestaar af massive Granitsten, hvorunder de forskellige Tidernes Stormænd nu hviler, men ingen Stol eller Bænk findes i Kirken. Her holdes ingen Gudstjenester, men Kongernes Kroning foregaar her.

Kun kort herfra i Byens Centrum ligger Stockholms nye Raadhus, Statshuset, Nordens Dogepalads, næst efter Kongeslottet den mest interessante Bygning. Det tog 12 Aar at bygge Raadhuset og det blev indviet Midsummerdagen 1924, paa 400 Aarsdagen for Gustav Vasas Indtog i det befriede Stockholm, og havde da kostet 20 Millioner Kroner at fuldføre. Indvendig tæller Raadhuset flere pragtfulde Sale, bl. a. virker „Den gyldne Sal“, Fest- og Banketsalen, meget imponerende ved sin kostbare Udstyrelse. Den store Sal kan rumme 1000 spisende Gæster, og fra Gulv til Loft er Væggen dækket af Mosaik paa Gulgrund — over 1300 Kvadratmeter Guldmosaik. Det er en Effekt af den mest uhorste Pragt, naar Lysene spejler sig i disse Millioner gyldne Facetter, glitrende og gnistrende, da er det ligesom en Vrimmel af Guldkrystaller villtr sig gennem Salen. Statshuset er ved sin rene Stil og pragtfulde Udsmykning et storslaaet Arkitekturværk, ejendommeligt og nyskabt i stort og smaat, en sjælden Bygning i Kunstens Historie.

Stort og livfuldt virker Byens Hovedgader: Kungsgatan og Drottningsgatan med deres store og lyse Butiker, og her ligger bl. a. Byens to Skyskrabere Kungstaarna, i hvis øverste Etage, der er indrettet Restaurant, og hvorfra man har en storslaaet Udsigt over Byen. Herfra forstaar man, at Stockholm bogstaveligt talt er skaa-

ret midt over af Mälaren og Salt-søen, og at den paa en fortræffelig Maade har forstaet at udnytte sin Beliggenhed.

Sidder man nogle Timer heroppe og betragter det afvekslende Landskab omkring Byen, slaar det En, at Synskredsen altid faar mægtige Dimensioner i store Omgivelser; det er ligesom man stirrer ud over det halve af et Rige. Heri ligger vel ogsaa Forestillingen om, at det man ser, rummer andre Anelser end det Nærværende. Gennem de store Skove, som skyder der Mængder fremover Højderne, lig Skygger under vældige Skyformationer, og over de store Vidder, hvor Landskabet enkelte Steder tegner sig lyst og frodigt, gaar tidligere Tiders Betretninger og Sagn, og fjerne Landsbyers Kirketaarne ringer til hverandre udover de samme mægtige Arealer, som i Aarhundreder har modtaget en ukuelig Befolkings Arbejde, baade dets Ulykker og livgivet dens Fornylse.

Faa Steder har saa afvekslende og naturskønne Omgivelser som denne By. Stockholms Skærgaard er fra gammel Tid berømt for sine mange naturskønne Egné, sine store Fjorde, leende Sunde og yndefulde Holme, og Eggen omkring Mälaren med dens mange pragtfulde Slotte og mindere Steder bidrager sit til at forlene Byen med et livfuldt og malerisk Præg, som man ellers kun træffer i de sydlige Lande. Udømmelige Rigdomme af Indtryk giver Sejlturene i disse Farvande, overraskende i sit skiftende Perspektiv. Stockholms Stolthed er dog først og fremmest Djurgården, denne store, naturskønne Park med sine Klippepartier, sit prægtige Grønsvær, store Birke og gamle Ege, der ikke bærer Præg ved at vokse ved dette Træs Nordgrænse. Her udfolder sig navnlig om Eftermiddagen et rigt Folkeliv.

Den store Park gemmer paa mange hundreedarige Traditioner, idet den blev anlagt som Park af Kong Gustav den Tredie; her findes de fleste svenske Dyrearter i deres naturlige Omgivelser, og man har indrettet et storslaaet Friluftsmuseum, der omfatter Ting, som ikke kan rummes paa Byens andre Museer, saasom en Række ejendommelige Bøndergaarde og Huse, flyttede hertil fra Sveriges forskellige Egne.

Man møder her „det levende forgangne“; Dr. Hazelius' store Tanke, at oprette et Fristed for den gamle svenske Almuekultur — fik sit Bosted i en af Sveriges skønneste Egne — en Kultur, som var ved at forsvinde med Industrialismens Nivellering af alle Værdier. Djurgården rummer nu et af Verdens bedst ordnede Friluftsmuseer; det svenske Folk kan her opleve Sammenhængen mellem den nuværende Kultur og de Kulturer, som er gaaet forud.

Under Mottoet „Fra Fædrene er det kommet, til Sønnerne skal det gaa“, er dette Friluftsmuseum rejst; hele Landsbyer af gamle Gaarde og Huse er i Tidens Løb blevet flyttet til Djurgården fra vidt forskellige Egne af Sverige, fra Lapland, Dalarna, Värmland, Jämtland o. s. v., og Bebyggelsen er ikke død eller museumsagtig; de gamle Stuer med deres tarvelige, oprindelige Bohave beboes endnu af Mennesker, der er beskæftiget med at ordne og vedligeholde de interessante Bygninger. Ingen fremmed Storbys virker sikkert saa hjemligt og festligt paa os Danske som Stockholm. Derfor har denne By i de sidste Aar draget mange danske Ferierejsende til sig af flere Grunde. Nutidens hurtige Befordringsmidler har givet os let Adgang til saa at sige alle Egné af det udstrakte Land og derigennem Muligheden for at hente forfriskende Indtryk af en i saa mange Henseender fremmedartet og afvekslende Natur og Folkeliv og tillige at komme i Berøring med et Folk, som har et Broderfolks velvillige Indstilling overfor os. Arthur Dalsby.